

حەمەسەبە حەسەن

«حیزبی شیوعی عێراق لەبری ئەوەی دۆستی بارزانی بێت، که پیاوی ئێرانی سەر بە سەنتۆیه، دەبوو وەک نێمه دۆستی حیزبی بەس بێت، که سۆشالیسته و ئیعتراقیشی بە ئەلمانای پۆژههلات کردووه.» ئەمە یەکیک بوو لەو پەمخانەیی لە کۆتایی سالانی شەستدا، نەوشیروان مستەفا لە کۆفاری «پزگاری»دا، ئاراستە «حشع»ی کردبوو. کەواتە ناپاکبێشی شتیکی پزیمیه، دەشیت ئەوی من بە ناپاکبێ تێدەگەم، کەستیکی دیکە بە نیشتمانپەرورەیی لە قەلەم بدات.

چونکە «پدک» و «ینک» دوو بەلای یەک بزووتنەوێ نەتەوايتین، «زۆرین ئەوانەیی ئەو دوو لایەنە بە نەتەوێیی نازانن، بەلام من یەکیک نێم لەوانە.» ناپاکبێ لەم حالەتەدا، هاوکاریکردنە لەگەڵ دۆزمنی داگیرکاردا. دۆزمنی داگیرکار هەر پزیمیی عێراق نییه، پزیمەکانی سوریا، تورکیا و ئێرانیش.

ناپاکبێ مەزنی نەتەوايتە لە باشووری کوردستان لە 31 ئابی 1996 هەست پێ ناکات، بەلکۆو لای کەم لە ناوەراستی سالانی شەستەه، بوو بە بەشتیکی گرنگ لە کولتوری بزووتنەوێ نەتەوايتە. من لە نیوێی دووهمی سالانی شەستدا، بە چاوی خۆم سەرانی «پەکییتی»م دیوه، بە سواری تانکی پزیمیی عێراق بەرەو کاولکردنی گوندەکانی شارپازێر بەرێ کەوتووین. نامەیی وهزیری جەنگی عێراقم دیوه کە لە ناخی دایبەوه سوپاسی گەرمی ئەو بەلای بزووتنەوێ کوردایەتی دەکات، کە هاوسەنگەری عێراق بوون و زەهیری کوشندەیان لە بەلای بارزانی وهشاندبوو.

ئەوی لە 31 ئابی 1996 دا، هەر درێژەپێدانی ئەو ستراتیژە دێزینە بوو، شتیکی نوێ نەبوو، مەگەر تەنیا لای جەلال تالەبانی کۆتوپری بوو، تاخر ئەو هەرگیز لەو چۆرە لووتانەیی نەبووه، کە بۆنی مەترسیمی پیش روودانی دەکەن. نەوشیروان مستەفا لە 12/31/1996 دا دهنووسیت: «بزووتنەوه بە کرێگیراوهکەیی مەلا مستەفا تا دیت لە چارەنۆوسی رەش و تاریکی نزیک دەهیتەوه.» (1) کەچی سێ مانگ بەسەر ئەو «پیشبینی»یەدا رانەبوورد، بارزانی ئەوانی کرد بە پەندی زەمانە. وەک چۆن کەشناس «میتروۆلۆگ» دەزانیت سبەینێ باران دەباریت یان بەفر، هەتاو دەبیت یان هەر، دەبیت سەرکردەش پیشبینی رووداوهکان بکات، نەک پرخەیی دراوسێش هەراسان بکات.

مێژوو لە بییری نەچووئەتەوه کە لە سەرەدمی بارزانیی باوکیشدا، سەرانی بزووتنەوێ نەتەوێیی کوردی، «دیوی ئێران» لە کوردستانی «دیوی عێراق» تیرۆر دەکران و تەرمیان دەرابەوه دەست پزیمیی ش، تا بە شاراندا بیانگیریت و لووتی خەلگی کوردیان پێ بشکینیت. ئەم رۆلە ئیستاستا «پدک» نایگیریت، چونکە «ینک» و «پدک» لەم بوارەدا پشتی ئەویان لە عەرد داوه.

هەر لێرەدا پێم باشە ئەوش بلیتەموه، کانی خۆی بۆیه لە «حشع» کشامەوه، چونکە هاوێیمانی پزیمیی داگیرکاری بەغدا بوو. ئەوسا و ئیستاستاش پێم وایە حیزبی کرێکاران نەک هەر دەبیت لە کێشەیی ئێوان گەلانی سەرەدمست و بئەستدا، لایەنی گەلانی ژێردەست بگریت، بەلکۆو دەبیت هەرۆل بدات جلهوی ئەسپی بزووتنەوێ پزگاریی نیشتمانینشی بە دەستەوه بێت، بەلام زۆرین ئەوانەیی کاتیکی «حشع» هاوێیمانی یان راستەر کلکی بەس بوو، بە دل و بە گیان لە گەلی بوون، کەچی کە لەو هەلوێستەیی کە

ناپاکی چینیایه‌تی بوو، پاشگهز بووه‌وه و دروشمی مافی بریارانی چاره‌نووسی بۆ گه‌لی کوردستانی بلنډ کرده‌وه، لئی کشانه‌وه. ئەو عێراقچییه توندپۆیانه‌ی جاران، ئیستا کوردستانچی توندپۆن. توندپۆیان راست بن یان چپ، پۆشاکێ کۆمۆنیستانه بیۆشن، یان هی نه‌ته‌وه‌میانه، هەر ناو به‌همان ناشا ده‌کهن، ناشی داگیرکارانی کوردستان.

گه‌ر چی له‌سه‌ر ومختی روودانی ناپاکییه‌کاندا، ج ۳۰ی ته‌مموزی ۱۹۹۶ که‌ چه‌کدرانی «پنک»، له «باشماخ» هوه تا «کۆبه» پیش پاسداران که‌ بۆ لێدانی حیزبی دیکرکات هاتبوو، که‌وتن، چ ئەو کاتانه‌شی «پنک» پیش له‌شکری عێراق و دواتر هی تورکیاش که‌وت و سه‌بارته‌ به‌و قه‌سابخانانه‌ش یه‌کیته‌ی بۆ کوردی پۆژه‌لاتی ساز کردوون، به‌ ساتیر و به‌ شتوه‌ی دیکه‌ش هه‌لوێستم تواندوه، به‌لام له‌میژه‌ پێم وایه‌ کاتی رمخه‌نگرتن له‌ دوو لایه‌نه «به‌ش به‌ حالی خۆم» به‌سه‌ر چوه، چونکه‌ راستیه‌که‌ی به‌ درێژایی ژيانم پۆژیک ئومیدم به‌و دوو لایه‌نه‌ نه‌بووه تا له‌م دوایه‌دا لێیان ناویم‌د بوویتم. «پنک» لای من هه‌ریگیز شراب نه‌بووه، تا له ۲۱ی ئابی ۱۹۹۶دا بوویته‌ به‌ سرکه، لای من ئه‌ویش وه‌ک یه‌کیته‌ی هەر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ سرکه‌ بووه. (۲) من خه‌و به‌ باشووریکێ بێ به‌عسی، ئیسلامی، یه‌کیته‌ی، پارته‌ی و «پنک» هوه ده‌بینم.

وه‌ک چۆن ۲۱ی ئابی ۱۹۹۶ سه‌ره‌تای پیش له‌شکری عێراق که‌وتن نه‌بوو، هه‌رواش ۱۴ی ئایاری ۱۹۹۷ سه‌ره‌تای پیش سوپای تورکیا که‌وتن نه‌بوو، چونکه‌ له‌ پاییزی ۱۹۹۲یشدا «پنک» و «پنک» بۆ لێدانی «پنک»، پیش جه‌ندرمه‌ی تورک که‌وتن. پاییزی ۱۹۹۲ له «پاشای عه‌رشه‌ی که‌لاوه‌»دا، باسی ئەو ناپاکییه‌شم کرد، گه‌ر چی ئەو سا رمخه‌نگرتن له‌ هوکوومه‌ته‌ ساواکه‌ی هه‌ریم، له‌ خه‌نه‌ی کوفردا بوو.

که‌ یه‌کیته‌ی تا ئیستا به‌ نه‌نیا پیش سوپای تورک نه‌که‌وتوه، له‌ کوردستانیه‌وینیه‌وه‌ نییه، به‌لگه‌و جوگرافیا یاریده‌ی نادات، ئەگه‌رنا له‌ پارته‌ی خراپه‌تری به‌ «پنک» ده‌کرد و به‌ هه‌رزانه‌تریش، نامه‌ی جه‌لال تاله‌بانیم به‌ خه‌تی خۆی دیوه‌ که‌ داوا له‌ تورکیا ده‌کات، متمانه‌ی پێ بکه‌ن و بۆ قه‌لاچۆکردنی «پنک» سوود له‌ توانای هه‌ریگرن. «پنک» پش وه‌نه‌بیت په‌ریزی هه‌نده‌ خاوین بیت، به‌لگه‌و له‌ بواری ده‌ست له‌گه‌ل داگیرکه‌ران تیکه‌لکه‌رندا، «سویرا، ئێران و عێراق» به‌ چه‌قاله‌یه‌ک پیشی پارته‌ی و یه‌کیته‌یه‌ قه‌زوانخۆره‌کانی دایه‌وه. بزووته‌وه‌ی چه‌کداری له‌ کوردستان، به‌ چاوپۆشین له‌ سه‌رچاوه‌که‌ی، یان ده‌ه‌ژێته‌ سه‌ر گۆمی ناپاکی، یان وشک ده‌کات، یان هه‌ردووکیان.

«هەر نووسینیک دژی ده‌سه‌لات نه‌بیت، بێ مانایه، تیناکه‌م چۆن هه‌ندیک که‌س خۆیان به‌ نووسه‌ر و شاعیر ده‌زانن و به‌ بالایی ده‌سه‌لاتدارانی‌شدا هه‌لده‌لێن.» (۳) ئەوی ستایشی جه‌للان بکات و لایه‌نی ناپاکان بگه‌رێت، ئەوه‌ جێتو به‌ قوربانیه‌کان ده‌دات، ئەو که‌سه‌ با به‌ خه‌پالی خۆی لاشی وایه‌ت، سواری ئەسپی ئوتیرین شه‌پۆلی نه‌دییه‌ی بووه، به‌لام هەر کۆنه‌پاریژه. ئەوه‌ شتیکی چاوه‌روانه‌که‌وه‌ که‌ سه‌ددام حوسین له‌ شیومنی «بکوژی» لۆزگادا بنووسیت: «فرانکۆ یه‌کێک بوو له‌ شاسواره‌کانی ئەم سه‌رده‌مه.» (۴) به‌لام ئەوه‌ ناناسایه‌ شاعیریک ستایشی ئەو لایه‌نه‌ ناپاکه‌ بکات، که‌ ده‌ستی به‌ خۆینی ئەبه‌ویه‌که‌ هه‌لیی شاعیر سووره.

1998. 07. 03

(۱) له‌ شیری هه‌تا بیری، سه‌عد عه‌بدوڵلا ۶۸ ج. رۆشنییری ۱۹۹۸ هه‌ولێر.

(۲) سوودم له‌ قسه‌یه‌کی هێزبان هێسه‌ وه‌رگرتوه.

(۳) و (۴) الروح العیه - جیل السه‌نیات فی العراق، فاضل العزاوی ص ۲۲ و ص ۲۴ دار المدی ۱۹۹۷ دمشق.